

SPRAWOZDANIE Z AUDYTU

w Rhenus Recycling Polska Sp. z o.o.
ul. Pańska 73
00-854 Warszawa

Miejsce audytu:

Zakład Przerobu Słuczki Szklanej
Ul. Wawelska 107
Piła

Centrum Zarządzania Środowiskiem
ul. Geodetów 1
64-100 Leszno

SPIS TREŚCI

I. CZĘŚĆ IDENTYFIKACYJNO – KONSTRUKTYWNA.....	3
1. MIEJSCE i DATA AUDYTU	3
2. CEL AUDYTU	3
3. AUDYTORZY	3
4. ZAKRES WYMAGAŃ FORMALNO-PRAWNYCH DOT. PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI – GOSPODARKA ODPADAMI	4
4.1. Gospodarka odpadami:	4
4.1.1. Wymagania formalno-prawne.....	4
4.1.1.1. Przetwarzanie odpadów.....	4
4.1.1.2. Wytwarzanie odpadów.....	5
4.1.1.3. Zbieranie odpadów.....	5
4.1.2. Gospodarowanie odpadami.....	5
4.1.3. Ewidencja odpadów.....	6
4.6. Sprawozdawczość.....	7
4.7. Przepisy dotyczące gospodarowania odpadami opakowaniowymi.....	7
4.8. Eksport/import odpadów.....	10
II. CZĘŚĆ KONSTRUKTYWNA (POZYTYWNA)	10
1. Gospodarka odpadami:	10
III. CZĘŚĆ NEGATYWNA (NIEPRAWIDŁOWOŚCI)	11
IV. UWAGI DODATKOWE.....	13
V. ZIDENTYFIKOWANE OBSZARY, KTÓRE MOGĄ BYĆ POPRAWIONE	15

I. CZĘŚĆ IDENTYFIKACYJNO – KONSTRUKTYWNA

1. MIEJSCE i DATA AUDYTU

W dniach 13 – 19 listopada 2015 r. przeprowadzono audyt wewnętrzny w przestrzegania przepisów z zakresu ochrony środowiska przez Rhenus Recycling Polska Sp. z o.o. Sp. z o.o. w zakładzie w Pile w zakresie gospodarki odpadami.

Audyt oparto na podstawie badania dokumentacji odpadowej przedstawionej przez Zamawiającego.

W w/w zakładzie prowadzona jest działalność polegająca na przerobie stłuczki szklanej.

2. CEL AUDYTU

Sprawdzenie stopnia przestrzegania wymogów ochrony środowiska przez Rijk Zwaan Polska Sp. z o.o., ul. Nałęczowska 25, 02-922 Warszawa w zakładzie w Pile w zakresie gospodarki odpadami na podstawie analizy prowadzonej dokumentacji.

3. AUDYTORZY

Agnieszka Kubicka

4. ZAKRES WYMAGAŃ FORMALNO-PRAWNYCH DOT. PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI – GOSPODARKA ODPADAMI

4.1. Gospodarka odpadami:

Spółka w zakładzie w Pile zajmuje się oczyszczaniem stłuczki szklanej, kruszeniem, podziałem na frakcje i kolory. W skład instalacji do przetwarzania stłuczki wchodzi:

- dział załadunku surowca wstępnego;
- dział sortowania wstępnego;
- dział sortowania szkła;
- dział produktu gotowego.

Moc przerobowa instalacji wynosi ok. 160 000 Mg/rok.

4.1.1. Wymagania formalno-prawne.

4.1.1.1. Przetwarzanie odpadów.

Na terenie zakładu w Pile eksploatowana jest instalacja do przetwarzania stłuczki szklanej. W związku z eksploatacją tej instalacji Spółka posiada decyzję Starosty Piłskiego ŚR.6233.54.2.2013.GLP z dnia 13 stycznia 2014 r. zezwalającą na przetwarzanie odpadów oraz decyzję zmieniającą znak ŚR.6233.34.2013.GLP z dnia 1 września 2014 r. W/w decyzje wywołują następujący skutek prawny:

- zezwalają na przetwarzanie stłuczki szklanej w procesie R5 – recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych wskazany w załączniku nr 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. 2013, poz. 21). Recykling – w rozumieniu decyzji – polega w tym przypadku na doczyszczeniu jej do takich parametrów jakościowych, by powstał gotowy produkt. Decyzja uzasadniona jest wprowadzeniem rozporządzenia KOMISJI (UE) NR 1179/2012 z dnia 10 grudnia 2012 r. ustanawiające kryteria określające, kiedy stłuczka szklana przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE;
- zezwalają na przetwarzanie następujących rodzajów odpadów:
 - o 10 11 12 – szkło odpadowe inne niż wymienione w 10 11 11 – w ilości 10 000 Mg/rok
 - o 15 01 07 – opakowania ze szkła – w ilości 160 000 Mg/rok
 - o 16 01 20 – szkło – w ilości 1 000 Mg/rok
 - o 17 02 02 – szkło – w ilości 1 000 Mg/rok
 - o 19 12 05 – szkło – w ilości 10 000 Mg/rok
 - o 20 01 02 - szkło – w ilości 10 000 Mg/rok
- zezwalają na magazynowanie w/w odpadów na działce nr 49/54 obręb 28 przy ulicy Wawelskiej 107 w Pile. Odpady mają być magazynowane na betonowej posadzce w sposób selektywny. Nie określono w decyzji szczegółowego sposobu magazynowania w/w odpadów.

Na wniosek Eko-Punkt Organizacja Odzysku S.A. została wydana przez Marszałka Województwa Mazowieckiego interpretacja w sprawie możliwości potwierdzenia przez

RHENUS SP. z o.o. recyklingu stłuczki szklanej. Decyzja mocująca interpretację była negatywna dla Strony, skorzystano z możliwości wniesienia odwołania. Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchyliło decyzję Marszałka Województwa Mazowieckiego wskazując, że możliwe jest potwierdzenie recyklingu przez RHENUS Sp. z o.o. na mocy posiadanej decyzji Starosty Pilskiego.

4.1.1.2. Wytwarzanie odpadów.

Spółka posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów wydane przez Starostę Pilskiego – wg oświadczenia Pani Anny Gurzędy. Nie okazano pozwolenia, wobec tego audytor nie miał możliwości przeanalizowania jego zapisów.

4.1.1.3. Zbieranie odpadów.

Z prowadzonej przez Spółkę ewidencji odpadów wynika, że Spółka w zakładzie w Pile dokonuje również tzw. „zbierania odpadów”, tzn. magazynowania przed dalszym transportem do miejsc przetwarzania, wymagającego uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów dla odpadu o kodzie 15 01 07. Z karty ewidencji odpadu 1/2014 wynika, że w 2014 r. przekazano firmom zewnętrznym odpad o kodzie 15 01 07. Z zezwolenia na przetwarzanie odpadów wynika, że odpadami powstającymi w procesie przetwarzania odpadów są wyłącznie odpady o kodzie 19. Wobec tego, odpad o kodzie 15 01 07, który został przekazany kolejnym posiadaczom, musiał być poddawany „zbieraniu” na terenie zakładu. Spółka w zbiorczym zestawieniu danych o odpadach za 2014 rok podała informację, że posiada zezwolenie na zbieranie odpadów (decyzja ŚR.6233.55.2.2013.GLP). Nie okazano audytorowi zezwolenia na zbieranie odpadów. Niemniej – zakład zobowiązany jest do przestrzegania warunków zezwolenia, szczególnie w zakresie sposobu magazynowania odpadów. Nieprzestrzeganie warunków magazynowania zagrożone jest administracyjną karą pieniężną wynikającą z art. 298 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

4.1.2. Gospodarowanie odpadami.

Nie okazano zezwoleń firm, którym przekazywane są odpady powstające w wyniku prowadzonego procesu przetwarzania. Brak zatem możliwości analizy, czy Spółka gospodaruje wytworzonym i odpadami zgodnie z zapisami ustawy o odpadach. Zgodnie z zapisami ustawy o odpadach, Spółka zobowiązana jest do przekazywania odpadów wyłącznie podmiotom, które posiadają zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów. Odpady, które są wytwarzane przez Spółkę:

19 12 02 – metale żelazne

19 12 03 – metale nieżelazne

19 12 05 – szkło

19 12 12 – inne odpady z mechanicznej obróbki odpadów.

Transport odpadów wytworzonych przez Spółkę może odbywać się własnym transportem bez zezwolenia na transport, natomiast zlecenie transportu odpadów podmiotom zewnętrznym może odbywać się wyłącznie przez takie podmioty, które posiadają zezwolenie na transport odpadów.

Zgodnie z przepisami ustawy o odpadach oraz posiadanego zezwolenia na przetwarzanie odpadów, Spółka zobowiązana jest do selektywnego magazynowania odpadów.

Spółka w ramach prowadzonego przetwarzania odpadów (stłuczki szklanej) wytwarza produkt, który nie podlega przepisom dotyczącym transportu odpadów.

4.1.3. Ewidencja odpadów.

Spółka zobowiązana jest do prowadzenia ewidencji wytwarzanych odpadów za pomocą aktualnie obowiązujących formularzy karty ewidencji oraz kart przekazania odpadów zawartych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1973). Ewidencję prowadzi się w oparciu o aktualnie obowiązujący katalog odpadów zawarty w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923) – od 1 stycznia 2015 r.

Spółka prowadzi ewidencję na aktualnie obowiązujących formularzach – kartach ewidencji odpadów oraz kartach przekazania odpadów. Stwierdzono następujące niezgodności w prowadzeniu ewidencji:

- Na wszystkich kartach ewidencji zaznaczane są 3 sposoby postępowania z odpadami:
 - Wytwarzanie,
 - Zbieranie,
 - Odzysk.

Na kartach odpadów o kodzie 19 powinno być zaznaczane wyłącznie pole „Wytwarzanie”.

Na kartach odpadu o kodzie 15 01 07 powinno być zaznaczane pole „zbieranie” i „odzysk” (w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów nie wskazano, by wytwarzano po procesie odzysku odpad o kodzie 15 01 07).

- Karty ewidencji prowadzone są w systemie miesięcznym a nie rocznym;
- Na kartach ewidencji odpadów z grupy 19 błędne zapisy, np.:
 - Zaznaczanie pola „odzysk” – podczas gdy odpady te są wyłącznie wytwarzane;

- Dokonywanie wpisów w kolumnie 5 dotyczącej numeru karty przekazania odpadów. Pozycja ta dotyczy wyłącznie odpadów przyjmowanych w ramach zbierania lub przetwarzania odpadów. Pozycja ta nie dotyczy odpadów wytwarzanych.
- Na żadnej z kart nie widnieje imię i nazwisko osoby sporządzającej.

4.6. Sprawozdawczość.

Spółka zobowiązana jest do sporządzania następujących sprawozdań w zakresie przestrzegania przepisów dot. ochrony środowiska w zakresie gospodarki odpadami:

- przedkładania marszałkowi województwa zbiorczego zestawienia danych dot. wytwarzanych odpadów do dnia 15 marca za rok poprzedni.

Obowiązek jest wykonywany. Sprawozdanie złożone za 2014 r. zawiera następujące błędy:

- Sprawozdanie jest niezgodne z prowadzoną ewidencją odpadów. Z kart ewidencji nie wynika, by był wytwarzany odpad o kodzie 15 01 07. W sprawozdaniu wskazano, iż w 2014 r. wytworzono 10 182,38 Mg odpadu. Nie wiadomo, skąd wynika ta ilość.
- W kartach ewidencji odpadów zaznaczano pozycję dotyczącą zbierania odpadów, ale w sprawozdaniu nie wypełniono Działu 4 obejmującego zbieranie odpadów.

4.7. Przepisy dotyczące gospodarowania odpadami opakowaniowymi.

Spółka w ramach posiadanego zezwolenia na przetwarzanie odpadów dokonuje potwierdzania procesów odzysku i recyklingu na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2013, poz. 888), wystawiając dokumenty potwierdzające odzysk (DPO) oraz recykling (DPR).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie, decyzją ustanowiło interpretację, iż prowadzony w zakładzie w Pile proces odzysku szkła, polegający na doczyszczaniu i kruszeniu szkła można zaliczyć do procesów recyklingu.

Ponadto, Spółka korzysta również z zapisów art. 14 ustawy o odpadach, dotyczącego utraty statusu odpadów. Zgodnie z przytoczonym przepisem:

„Określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich odzyskowi, w tym recyklingowi, spełniają:

1) łącznie następujące warunki:

- a) przedmiot lub substancja są powszechnie stosowane do konkretnych celów,
- b) istnieje rynek takich przedmiotów lub substancji lub popyt na nie,
- c) dany przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach i w normach mających zastosowanie do produktu,

d) zastosowanie przedmiotu lub substancji nie prowadzi do negatywnych skutków dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska;

2) wymagania określone przez przepisy Unii Europejskiej.

Wymagania Unii Europejskiej zostały w tym przypadku określone w rozporządzeniu (UE) NR 1179/2012 z dnia 10 grudnia 2012 r. ustanawiające kryteria określające, kiedy stłuczka szklana przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE.

Warunki wymienione w pkt 1 są spełnione dla stłuczki szklanej – jeśli odbiorca (huta szkła) zgłasza zapotrzebowanie na stłuczkę szklaną jako wsad dla swojej instalacji (wanien szklarskich).

Warunki wymienione w pkt 2 są spełnione, jeśli:

- stłuczka szklana otrzymana w wyniku procesu odzysku jest zgodna z kryteriami określonymi w załączniku I sekcja 1 do rozporządzenia KE – Spółka oświadcza, iż działania polegające na odzysku są prowadzone zgodnie z wymienionymi wytycznymi, przez wykwalifikowany personel; nie przedstawiono procedur.
- odpady stosowane jako wsad w procesie odzysku są zgodne z kryteriami określonymi w załączniku I sekcja 2 - jako wsad Spółka stosuje – wg dokumentacji wyłącznie odpady o kodzie 15 01 07 (szkło opakowaniowe). Zgodnie z wytycznymi, można stosować wyłącznie odpady uzyskane ze zbierania odzyskiwalnego szkła opakowaniowego, szkła płaskiego lub niezawierających ołowiu naczyń stołowych. Zebrane odpady szklane mogą w sposób niezamierzony zawierać niewielkie ilości innych rodzajów szkła; Nie można stosować szkła niebezpiecznego, zmieszanych odpadów komunalnych stałych oraz odpadów medycznych. Wg przedstawionych kart ewidencji odpadów, do procesu odzysku wchodzi wyłącznie odpady spełniające kryteria.
- odpady stosowane jako wsad w procesie odzysku poddano obróbce zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku I sekcja 3 - odpady zawierające szkło są zbierane, oddzielane i przetwarzane i od tego momentu są stale trzymane oddzielnie od innych odpadów. Przed przekazaniem stłuczki do huty szkła wszelkie procesy obróbki, takie jak: rozdrabnianie, sortowanie, oddzielanie lub czyszczenie niezbędne do przygotowania stłuczki szklanej do bezpośredniego wykorzystania (poprzez przetapianie) są zakończone.
- producent spełnił wymogi określone w art. 4 i 5 – Spółka – zgodnie z oświadczeniem – do każdej przesyłki towaru (stłuczki stanowiącej produkt) – wydaje oświadczenie o zgodności z kryteriami zniesienia statusu odpadu. Oświadczenie jest zgodne ze wzorem określonym w w/w rozporządzeniu (zał. II).

- stłuczka szklana przeznaczona jest do produkcji substancji lub przedmiotów szklanych w procesach przetapiania – wg prowadzonej ewidencji stłuczka przekazywana jest wyłącznie do hut szkła.

Dokumenty DPO/DPR - za 2014 r. zostały wystawione 323 dokumenty na łączną masę 114527,909 Mg. Wg zbiorczego zestawienia danych o odpadach w 2014 r. przyjęto do odzysku 127997,29 Mg, po procesie odzysku odpadów „balastowych” powstało łącznie 39586,19 Mg (o różnych kodach).

Większość DPO/DPR była wystawiana na wniosek – zgodnie z art. 23 ust. 4 ustawy o opakowaniach. Na 323 dokumenty dla 16 nie okazano wniosków – naruszenie art. 23 ust. 4.

DPO/DPR analizowano wrywkowo, w badanej próbie stwierdzono **naruszenie przepisu art. 23 ust. 5**. W odniesieniu do odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych wnioskującymi byli głównie przedsiębiorcy odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości. Przedsiębiorcy Ci wnioskowali zazwyczaj o wydanie dokumentu na rzecz organizacji odzysku. **Jednak dla części odpadów, dokumenty DPR zostały wystawione bez uprzedniego wniosku podmiotu uprawnionego** (wbrew zapisom art. 23 ust. 5) – w roku 2015 np. na dokumentach od 539 do 575.

Spółka przedstawiła zestawienie dokumentów DPO/DPR za 2014 r. DPR przedstawione za 2015 r. przeanalizowano na podstawie przypadkowej próbki dokumentów. W obu latach stwierdzono **naruszenie przepisu art. 24 ust. 7 – w licznych przypadkach dokumenty były wystawiane po terminie 7 dni od daty wpływu wniosku.**

W dokumentach (DPR) wystawianych w 2015 r. stwierdzono ponadto:

- w przypadku, gdy wnioskującym był podmiot określony w art. 23 ust. 5:
 - podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
 - prowadzący instalację regionalną do przetwarzania odpadów komunalnych, albo
 - podmiot prowadzący punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo
 - gmina organizująca odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości,

zgodnie z objaśnieniami do wzoru DPR, kolumna I (Nazwa lub imię i nazwisko wprowadzającego produkty w opakowaniach lub nazwa organizacji odzysku opakowań, przekazujących odpad) może być wypełniana **wyłącznie przez wnioskującego. Spółka natomiast dokonuje wpisu w kolumnie I w imieniu wnioskującego.**

- W przypadku, gdy wnioskujący był innym podmiotem niż wymieniony w art. 23 ust. 5 (np. organizacja odzysku), wnioskującym o potwierdzenie recyklingu dla innych odpadów niż pochodzące z gospodarstw domowych, zgodnie z objaśnieniami do DPR w kolumnie II Spółka nie powinna dokonywać wpisu. Kolumna ta dotyczy wyłącznie podmiotów wnioskujących o potwierdzenie recyklingu odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.

Przekazywanie DPR do UM:

Zgodnie z art. 23 ust. 10 ustawy o opakowaniach, recykler jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa jeden egzemplarz dokumentów DPO/DPR, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym dokumenty zostały wystawione. Marszałkiem właściwym jest marszałek właściwy ze względu na siedzibę firmy (zgodnie z art. 8 pkt 7 g uo) – w tym wypadku – Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Spółka, wg oświadczenia Pani Anny Gurzędy, przekazuje DPR w każdym miesiącu kalendarzowym. Nie okazano dokumentów potwierdzających.

4.8. Eksport/import odpadów.

Spółka dokonała eksportu odpadów z listy zielonej – 19 12 03. Podczas eksportu zastosowano załącznik nr VII. Brak umów. Okazano jedną umowę na odbiór odpadów i składowanie – pomiędzy Pieringer Abfall Verwertung GmbH Gewerberstrasse 16, A-5201 Seekirchen - jako odbiorca odpadów i instalacja odzysku. Umowa na kod 19 12 03 na 1 000 Mg rocznie. Umowa bez dat, niepodpisana.

Nie wystawiano dokumentów EDPO, EDPR. Brak umowy – naruszenie art. 18 rozporządzenia 1013/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów

II. CZĘŚĆ KONSTRUKTYWNA (POZYTYWNA)

1. Gospodarka odpadami:

- Spółka posiada wymagane przepisami ustawy o odpadach decyzje dotyczące gospodarowania odpadami.
- Spółka wywiązuje się z obowiązków sprawozdawczych dot. prowadzonych procesów odzysku i wytwarzania odpadów.
- Spółka prowadzi ewidencję odpadów na właściwych formularzach.
- Spółka stosuje właściwe wzory formularzy DPO/DPR.
- Spółka stosuje przepisy rozporządzenia w sprawie kryteriów, kiedy stłuczka szklana przestaje być odpadem.

III. CZĘŚĆ NEGATYWNA (NIEPRAWIDŁOWOŚCI)

Lp.	Nieprawidłowość	Naruszenie przepisu prawa	Sankcja karna
1.	Karty ewidencji odpadów prowadzone w sposób nieprawidłowy (uzasadnienie – pkt 4.1.3).	art. 66 i 67 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013, poz. 21)	art. 180 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013, poz. 21) – mandat karny do 500 zł
2.	Zbiornicze zestawienie danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów sporządzane niepoprawnie – pojawiły się niekonsekwentne zapisy dotyczące zbierania odpadów	art. 237 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2013r., Poz. 21) i art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010r. Nr 185, poz. 1243 ze zm.)	Aktualnie – ary. 180a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013, poz. 21) – mandat karny do 500 zł; Za lata poprzednie – art. 200 w/w ustawy – kara pieniężna 500 PLN.
3.	Dokumenty DPR wystawiane bez złożenia wniosku.	Art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2013, poz. 888)	-
4.	Dokumenty DPR wystawiane po terminie 7 dni.	Art. 23 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2013, poz. 888)	-
5.	Dokumenty DPR sporządzane niepoprawnie: <ul style="list-style-type: none"> wypełniana kolumna I w przypadku DPR wystawianych dla odpadów pochodzących z gospodarstw domowych; 	Art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi	Art. 56 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami

	<ul style="list-style-type: none"> wypełniana kolumna II w przypadku DPR wystawianych dla odpadów nie pochodzących z gospodarstw domowych 	(Dz.U. 2013, poz. 888), ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów DPO i DPR	opakowaniowymi (Dz.U. 2013, poz. 888) – kara pieniężna od 5 do 500 tyś PLN
6.	Brak umowy dotyczącej międzynarodowego przemieszczania odpadów.	Art. 18 1013/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 14 czerwca 2006 r.	Art. 33 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1048) – kara pieniężna od 20 do 60 tyś PLN

IV. UWAGI DODATKOWE.

1. W przypadku wystawiania DPR po terminie wskazanym w art. 23 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. 2013, poz. 888), organ możliwości wymierzenia kary, ze względu na treść artykułu karnego – 56 ust. 1 pkt 9, tzn.:

„kto wbrew przepisom **art. 23 ust. 4 lub 5 i art. 24 ust. 2** nie wystawia:

- a) dokumentu DPR,
- b) dokumentu DPO,
- c) dokumentu EDPR,
- d) dokumentu EDPO

– albo wystawia dokument nierzetelnie” – podlega karze pieniężnej.

Przepis karny odwołuje się wyłącznie do naruszenia art. 23 ust. 4 i 5 oraz art. 24 ust. 2. Są to artykuły mówiące o konieczności wystawienia DPO/DPR/EDPO/EDPR na wniosek określonego podmiotu. Przepis karny nie odwołuje się do art. 23 ust. 7, w którym jest mowa o terminie 7 dni na wystawienie dokumentu.

2. W przypadku nieprzekazywania przez recyklera DPO/DPR do Urzędu Marszałkowskiego lub przekazywania ich po terminie istnieje konieczność wymierzenia kary przez organ. Kara pieniężna nakładana jest w tym przypadku w trybie art. 56 ust. 1 pkt 10 w/w ustawy, tzn.: „kto wbrew przepisom **art. 23 ust. 10 i art. 24 ust. 9** nie przekazuje marszałkowi województwa egzemplarza:

- a) dokumentu DPR,
- b) dokumentu DPO,
- c) dokumentu EDPR,
- d) dokumentu EDPO;”

Tym razem następuje odwołanie do przepisów wskazujących oprócz samego obowiązku również termin przekazania. Oznacza to, że w przypadku przekazania przez recyklera dokumentów po terminie ustawowym – przedsiębiorca narażony jest na karę w wysokości 5 – 500 tys PLN. Kara jest obligatoryjna.

3. Wątpliwości dotyczące prowadzonego przez Spółkę procesu recyklingu.

Przez recykling, zgodnie z definicją tego pojęcia zawartą w ustawie z 14 grudnia 2012 r. o odpadach, rozumiemy taki odzysk, który polega na powtórny przetwarzaniu substancji lub materiałów zawartych w odpadach w procesie produkcyjnym w celu uzyskania substancji lub materiału o przeznaczeniu pierwotnym lub o innym przeznaczeniu, w tym też recykling organiczny, z wyjątkiem odzysku energii. Jak pojęcie recyklingu prezentowane jest w orzecznictwie:

- a. Orzecznictwo ETS:

W orzecznictwie ETS problem recyklingu i kwalifikowania produktu poruszony został w sprawie C 444/00 „The Queen, na wniosek Mayer Parry Recycling, przeciwko Environment Agency i Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, przy udziale Corus (UK) i Allied Steel i Wire (ASW). Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym: High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Zjednoczone Królestwo”, rozstrzygniętej wyrokiem z 19 czerwca 2003 r. **Jej**

przedmiotem było ustalenie, czy proces, w wyniku którego uzyskiwany jest materiał „Grade 3B” można uznać za recykling czy odzysk. „Grade 3B” jest mieszkanką, na którą składają się skrawki metalowe wraz z zanieczyszczeniami, które służą do produkcji stali. ETS uznał, że nie mamy do czynienia z procesem recyklingu, gdyż zanieczyszczenia te przed produkcją stali muszą zostać usunięte z materiału „Grade 3B”. Nie można było go więc uznać za ostateczny produkt, jako że przed dalszym wykorzystaniem musiał jeszcze podlegać przetworzeniu.

b. Doktryna prawa i wyjaśnienia

J. Jerzmański i M. Górski w komentarzu „Ustawa o odpadach” Wyd. Centrum Prawa Ekologicznego Wrocław 2002, zwracają uwagę na dwie cechy charakterystyczne, które pozwalają na odróżnienie recyklingu od innych metod odzysku: „Te cechy to – powtórne przetworzenie substancji lub materiałów, dokonane w określonym celu, przy czym obie cechy muszą wystąpić łącznie. [...]. Celem recyklingu ma być uzyskanie substancji lub materiału o przeznaczeniu pierwotnym lub innym, wobec czego – z tego punktu widzenia – **o tym, czy dany proces jest recyklingiem, czy nie, decydują jego efekty, czyli uzyskany produkt.**” Identyczny pogląd w sprawie przedstawiany jest przez Draniewicza w komentarzu „Gospodarowanie odpadami i opakowaniami – opłaty” C.H. Beck. Warszawa 2005.

Ministerstwo Środowiska w piśmie z 4 czerwca 2002 r. (PEod 405/450/2002/iK) również zaprezentowało pogląd, iż „W przypadku producenta gotowego wyrobu finalnego – produktu, w wytworzeniu którego na linii produkcyjnej zostały powtórnie przetworzone substancje lub materiały zawarte w odpadach, producenta tegoż wyrobu, można traktować jako posiadacza odpadów prowadzącego recykling. W przypadku natomiast producenta surowca wtórnego, takiego jak: regranulat, aglomerat, przemiał, stłuczka szklana, makulatura czy opakowania metalowe, stwierdzenie, że producent taki przeprowadza recykling, nie jest możliwe, do momentu udowodnienia, że dany surowiec wtórny stanowi produkt spełniający określone normy jakościowe jak dla surowca pierwotnego. **W przypadku, gdy posiadacz odpadów tak przetworzy (fizycznie i/lub chemicznie) tworzywo sztuczne, że powstały np. regranulat będzie spełniał normy jakościowe dla regranulatu z tworzywa sztucznego, będzie wtedy mógł być traktowany jako wytwórca produktu. Natomiast, jeżeli tworzywo sztuczne będzie tylko mechanicznie rozdrobnione czy przesortowane i nie będzie spełniało norm jakościowych, będzie to w świetle przepisów ustawy o odpadach traktowane jako wytworzenie odpadu, a nie prowadzenie procesu odzysku (w tym przypadku recyklingu). Jeżeli regranulat będzie spełniał normy jakościowe tak, aby producent jakiegoś wyrobu z tworzywa sztucznego mógł**

ten regranulat bezpośrednio wykorzystać w procesie produkcyjnym swojego wyrobu, może on być traktowany jako produkt.”

V. ZIDENTYFIKOWANE OBSZARY, KTÓRE MOGĄ BYĆ POPRAWIONE

Wszystkie wymienione w dziale III nieprawidłowości mogą zostać usunięte poprzez:

- skorygowanie kart ewidencji odpadów;
- skorygowanie zbiorczego zestawienia danych o odpadach;
- wywiązywanie się z terminowego wydawania DPO/DPR;
- wydawanie DPR wyłącznie po otrzymaniu wniosku;
- wydawanie DPR dotyczących odpadów opakowaniowych komunalnych wyłącznie na wniosek przedsiębiorców wymienionych w art. 23 ust. 5 ustawy opakowaniowej;
- stosowanie przepisów rozporządzenia 1013/2006 w przypadku międzynarodowego przemieszczania odpadów;